

אמנות

(אלהים) ואולי מתחת (תופת). השלישי זהו הרוח החדשה שלהם, שלא ברורה גם להם, והם מחפשים אותה גם בשמים וגם בגיי הינום.

בהיותם ברוסיה, הגישו יחד את בקשות ההגירה, ומילאו יחדיו את עשרות הטפסים. אך למרות ציינם בכל טופס שבר-צונם לעלות יחד, אושרה בקשת אלכס וקטיה, ואילו ויטלי הוכרח להשאר שלישי חודשים נוספים במוסקבה. בהיותו עדיין שם, שבועיים אחרי עליית אלכס וקטיה לארץ, ביום קבוע מראש ובשעה זהה, ישבו שני החברים ותיכננו סקיצה למיקדש ואלכס החל גם לבנותו. בינתיים, בתקופת הציפה לויטלי, קפצו אלכס וקטיה לרומא, כדי לפגוש את רוני פלדמן, שבא מניו-יורק. בעת שהותם ברומא, הגיע אלכס אבן שהביא מירושלים לרגלי שער טיטוס, ושעליה כתב: "טיטוס, אתה הרסת את בית-המקדש, ואילו אנו בונים בית מיקדש פרטי שלנו, לשלישי". כשחזרו לי-ארץ, שם אלכס אבן בגיא בן-הינום ועליה כתב: "פה ייבנה המיקדש של כומר ומלמד". יש להם אמונה מיסית, שאם הם משאירים סימן או אות באיזה מקום, הם

(המשך מעמוד 63)

ממש כמו מקס ומוריץ, אם כי במובן אחר. כדי להמחיש עד כמה דבקו שני השמות האחד ברעהו תספר העובדה, שאם שר-אלים את בנו הקטן והחמוד של אלכס מה שם מישפחתו — הוא עונה: "כומר ומלמד"...

לאמן עצמו, קשה מאד להסביר את עובדו. כי המעורבות שלו בה היא אישית, והסברים הם חשיפה שלא כל אחד מסוגל לה. בעניין זה עזרה קטיה, אשתו של אלכס, מלמד, שהיא עצמה אמנית (היא מכינה כעת תערוכת תבליטים שתיערך בקרוב) ומכירה את אלכס מגיל 12, או התחילו ללמוד יחד ציור. היא מודעת לכל צעד שעשו השניים מתחילת דרכם, ויכור לה להסביר את הרקע העשיר, מלא הסימנים, הקשור בעבודתם של כומר ומלמד. היא מספרת, ששני החברים תיכננו להתליף את סיגנון עבודתם כארבע פעמים בשנה, ממש כחילופי העונות. אומנם אין הדבר בדיוק כך, אך גם במצב כמות שהוא, אין אמנים נוהגים ומסוגלים להחליף את סיגנונם בתדירות כה גבוהה. הם עברו מקיצוניות לקיצוניות — מאפלה

אמנים, כומר ומלמד
הדרך המשותפת

מרגישים שייכות אליו על-ידי הסבעת חותמם בו.

כשהגיע כומר סוף-סוף לארץ, וראה את העבודה הלא גמורה של המקדש, ממש נדהם. זה היה כמעט זהה למה שהוא תיכנן באותו יום ובאותה שעה שקבעו. בהיותו במרחק אלפי מילין מרעהו, כשר גמרו את יצירת מיקדש ערכו הפנינג, בי-גיא בן-הינום בירושלים. מול נוף קדומים, שעליו חלמו כה רבות, המסמל עבורם את כל עברם ההיסטורי, ואת נדודי היהודי הנצחי, שרפו מיזוודה כסמל לקורבן, כמו שהיו זוכים בבית-המקדש בימי קדם. אחרי המעשה הסימלי של שריפת עברם (המודה), כיבדו את הנוכחים בתפוזים, שהם סמל לארצם, ישראל. בואת הסתיים הסכס.

אחרי חורבן מיקדשם, נכנסו למקום בי-גיא בן-הינום, שהוא הפתח לדעתם, לגהי-נום, צילמו שם צילומים, ותיעדו אותם אחר-כך בעבודתם המוצגת בניו-יורק, על-גבי משולשי העץ. אקט זה נעשה כנראה על רקע התרבות הנוצרית הרוויה בסיפורים על הגהינום ועונשי החוטאים, וגם על רקע מיתוסים קדומים יותר, המתארים בדיק אפיה נמצאים הפתחים לגהינום, מי שומר עליו, וההיאררכיה בעולם שמתחת לאדמה. בעבודה זו, אפשר לראות שרוחם ספגה תרבויות רבות, ולכן עבודותיהם כל-כך עשירות ברעיונות.

קשה לסקור במאמר אחד את מיכלול עבודתם המשותפת של כומר ומלמד, אך הצצה חטופה לעולמם התרבותי מספרת על אמנים מיוחדים, שנוף ארצנו התעשר בהם, ונקוה שלמרות הצלחתם העולמית (תערוכה נוספת, שכרגע הם עובדים עליה, מומנת להם באפריל הקרוב בניו-יורק וקניית סידרת "הפורטרטים האישיים" של הם ותרומתה למוזיאון ישראל), ובסוף הי-מסע לחיפוש זהותם הרוחנית, יחזרו למי-קום שאותו הם חשים ורוצים כמולדת חדשה ישנה.

עלים מי

פולטנה השמפו לשיער בעל הפעולה הכפולה

חדש!

* שמפו לשיער רגיל
או יבש - בריח דבש.
* שמפו מיוחד לשיער שמן.
* קרם-שמפו נגד קשקשת.
להשיג בבתי מרקחת ובתמרוקיות המובחרות.

FOLTENE

יצא זה עתה לאור
הספר

שתקרא בנשימה עצורה:

„בעקבות משאלה אחרת“

מאת: ארנון הדר

רומן מקורי הפורש לפני הקורא טרגדיה מצחיקה (ומוזרה) בה נוטלים חלק גבר צעיר ואלמנה מתבגרת, העוסקים בחיפוש עצמיים אחר זהותם הם, וכדי כך מקדיחים תבשילים של רבים אחרים.

הרקע: תל-אביב של ימינו.

המשימה: התחקות אחר אוצר גנוז, עלומים מתכלים, אובד, מאהב נשכח וסחטנים קשוחים.

המטרה: מציאת האושר...

מותח * משעשע * מרתק * סוחף

הוצאת ריב, 197 עמ' / כריכה קשה /
להשיג בכל חנויות הספרים

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(שינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118